

Predmet C-215/24 [Fira]ⁱ

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

20. ožujka 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Portugal)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

19. ožujka 2024.

Tužitelj:

Ministério Público

Tuženik:

YX

Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Sud sudskog okruga Porto, Portugal)

Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia – Juiz 2 (Općinski kazneni sud u Vila Nova de Gaiji, sudac br. 2, Portugal)

Redovni postupak (sudac pojedinac)

- 1 Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Sud sudskog okruga Porto) – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia – Juiz 2 (Općinski kazneni sud u Vila Nova de Gaiji, sudac br. 2), donosi ovaj zahtjev za prethodnu odluku u okviru kaznenog postupka br. 4860/13.7TB VNG koji je pokrenuo Ministério Público (državno odvjetništvo, Portugal) i u kojem je osobi XY izrečena osuđujuća presuda [*omissis*].

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

I. Uvod

- 2 Osoba YX osuđena je 9. listopada 2018. na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, koja je zamijenjena kaznom od 180 dnevnih iznosa, zbog počinjenja kaznenog djela utaje poreza koje je u trenutku nastanka činjenica utvrđeno i sankcionirano na temelju članka 23. stavaka 1. i 4. Decreto-Leija n.º 20-A/90 (Uredba sa zakonskom snagom br. 20-A/90) od 15. siječnja 1990. Ta se odluka objašnjava činjenicom da se u portugalskom pravu nalaže provedba odvagivanja interesa i analize prikladnosti izricanja alternativne sankcije prilikom izricanja kazne zatvora koja ispunjava formalne zahtjeve za zamjenu i na koju se može, *in abstracto*, odnositi takva mjera. Alternativne sankcije uključuju, među ostalim, podredne novčane kazne, kao što se to predviđa člankom 45. portugalskog Códiga Penal (Kazneni zakonik): „1. U slučaju osude na kaznu zatvora u trajanju od najviše jedne godine, ta se kazna zamjenjuje novčanom kaznom ili drugom primjenjivom kaznom koja ne uključuje oduzimanje slobode, osim ako nužnost sprečavanja počinjenja budućih kaznenih djela ne zahtijeva izvršenje kazne zatvora”.
- 3 Budući da novčana kazna nije bila plaćena, izvršenje prvotno izrečene kazne zatvora u trajanju od šest mjeseci naloženo je u skladu s člankom 45. stavkom 2. portugalskog Kaznenog zakonika, kojim se predviđa da „[u] slučaju neplaćanja novčane kazne, osuđenik odslužuje kaznu zatvora izrečenu u presudi. Odredbe članka 49. stavka 3. ovog zakonika primjenjuju se po analogiji.”
- 4 Člankom 49. stavkom 3. portugalskog Kaznenog zakonika određuje se: „Izvršenje podredne kazne zatvora može se odgoditi na razdoblje od jedne do tri godine ako osuđenik dokaže da novčana kazna nije plaćena zbog razloga koji mu se ne mogu staviti na teret, pod uvjetom da se tom odgodom poštuju obveze ili pravila ponašanja bez gospodarskog ili financijskog sadržaja. Podredna kazna zatvora izvršava se ako se nisu poštovale obveze ili pravila ponašanja te se proglašava ukinutom u slučaju njihova poštovanja.”
- 5 Budući da osuđena osoba YX nije dokazala da joj se neplaćanje novčane kazne ne može staviti na teret, sud koji upućuje zahtjev opozvao je alternativnu sankciju i naložio izvršenje kazne zatvora te je izdao odgovarajuće uhidbene naloge.
- 6 Taj se nalog ipak nije mogao izvršiti jer je dotična osoba otputovala u inozemstvo, zbog čega je za potrebe izrečene kazne proglašena bjeguncem.
- 7 Koraci koji su poduzeti kako bi se locirala dotična osoba omogućili su da se utvrdi da ona boravi u Španjolskoj.
- 8 Stoga je 22. veljače 2022. izdan europski uhidbeni nalog (u daljnjem tekstu: EUN) kako bi se ishodila predaja dotične osobe u svrhu odsluživanja kazne zatvora u trajanju od šest mjeseci na koju je osuđena.
- 9 Prilikom izvršenja tog EUN-a, španjolska pravosudna tijela odbila su predati dotičnu osobu jer je ona zakonito boravila u Španjolskoj i željela odslužiti kaznu u

toj zemlji, pri čemu su se obvezala da će priznati izrečenu (portugalsku) kaznu i izvršiti je u Španjolskoj.

- 10 U tom su pogledu španjolska tijela postupila u skladu s člankom 4. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL 2008., L 327, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 111.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2008/909), time što su dala izjavu u kojoj navode da priznaju kaznu koju je izrekao portugalski sud, čime se sprečava nekažnjavanje osuđenika.
- 11 Međutim, Juzgado Central de Lo Penal n. 1 de Madrid (Središnji kazneni sud br. 1 u Madridu, Španjolska) je 11. listopada 2023. na temelju članka 80. španjolskog Códiga Penal (Kazneni zakonik), kojim se u kaznenim postupcima obuhvaćenima tim pravnim poretkom sudovima omogućuje da kaznu oduzimanja slobode u trajanju od najviše dvije godine uvjetno odgode na razdoblje od dvije do pet godina, odgodio na razdoblje od dvije godine izvršenje kazne zatvora u trajanju od šest mjeseci koja je izrečena osobi YX zbog počinjenja kaznenog djela o kojem je riječ.
- 12 Budući da se portugalsko državno odvjetništvo ne može složiti s odlukom španjolskog suda, zatražilo je da se Sudu Europske unije uputi zahtjev za prethodnu odluku koji se temelji na **sljedećim razlozima**:

II. Razlozi

- 13 Odredbe Okvirne odluke 2008/909 i Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584) primjenjive su na ovaj predmet.
- 14 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, okvirna odluka, čak i ako nema izravan učinak, obvezujućeg je karaktera za nacionalna tijela, uključujući nacionalne sudove, koja su dužna tumačiti vlastito nacionalno pravo u skladu s pravom Unije. Kada primjenjuju nacionalno pravo, nacionalni sudovi dužni su ga tumačiti u svjetlu odredbi i svrhe okvirne odluke (presude od 29. lipnja 2017., Popławski, C-579/15, EU:C:2017:503, t. 31. i od 8. studenoga 2016., Ognjanov, C-55(4)/14, EU:C:2016:835, t. 62. do 64.).
- 15 Usto, pri tumačenju odredbe prava Unije, u obzir treba uzeti ne samo njezin tekst, nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojih je ona dio (presuda od 16. srpnja 2015., Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, t. 35.).

- 16 Na temelju članka 1. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584, države članice izvršavaju svaki EUN na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama te okvirne odluke.
- 17 U tom pogledu, u članku 4. točki 6. Okvirne odluke 2002/584 navodi se razlog za moguće neizvršavanje EUN-a na temelju kojeg pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršenje takvog naloga koji je izdan u svrhe izvršenja kazne, a tražena osoba se „*nalazi, boravi, u državi članici izvršenja ili je njezin državljanin*”, a ta se država obvezuje izvršiti tu kaznu u skladu s odredbama svojega domaćeg prava.
- 18 Osim toga, člankom 25. Okvirne odluke 2008/909 predviđa se da se njezine odredbe primjenjuju, u opsegu u kojem su usklađene s odredbama Okvirne odluke 2002/584, na izvršenje kazni u predmetima kada se država članica obveže na izvršavanje kazne u predmetima sukladno članku 4. točki 6. navedene okvirne odluke. U ovom su se slučaju španjolska pravosudna tijela pozvala na razlog za moguće neizvršavanje EUN-a koji se temelji na boravku tražene osobe te su se obvezala izvršiti kaznu.
- 19 Člankom 8. Okvirne odluke 2008/909 utvrđuju se ograničeni uvjeti pod kojima nadležno tijelo države kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja može promijeniti kaznu izrečenu u državi u kojoj je presuda donesena. S obzirom na logiku i sadržaj na kojima se temelji ta okvirna odluka, čini se da su ti uvjeti jedine iznimke od obveze koju tijelo izvršenja ima da prizna presudu koja mu je proslijeđena i da izvrši kaznu čije trajanje i vrsta trebaju odgovarati onima predviđenima u presudi iz države u kojoj je presuda donesena.
- 20 Ovaj sud smatra da država kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja ne može retroaktivno izmijeniti odluku suda države u kojoj je presuda donesena do te mjere da svojom odlukom konačno zamijeni odluku suda koji je izrekao kaznu. Slijedom toga, tijelo države kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja nadležno za izvršenje kazne ne može odgoditi to izvršenje, čak ni ako za nacionalne odluke postoji ta mogućnost. Naime, suprotna odluka mogla bi ugroziti ciljeve koji se nastoje postići Okvirnom odlukom 2008/909, među kojima je poštovanje načela uzajamnog priznavanja, koje predstavlja samu bit pravosudne suradnje u kaznenim stvarima u Europskoj uniji.
- 21 Naime, činjenica da nacionalni sud države kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja odobrava odgodu stvarne kazne zatvora (čak i ako je ta odgoda u skladu s odredbama njezina nacionalnog prava u pogledu odluka njezinih sudova) nakon što je priznao osuđujuću presudu koju je donio sud države [u kojoj je presuda donesena], iako nadležna tijela države u kojoj je presuda donesena nisu odgodila tu kaznu na temelju svojeg nacionalnog prava, ugrozila bi posebno uzajamno povjerenje država članica u vlastite pravosudne sustave.
- 22 Ovaj sud smatra da je Sud barem prešutno priznao tu nemogućnost u točki 65. presude od 11. ožujka 2020., SF (Europski uhiđbeni nalog – jamstvo vraćanja u

državu izvršiteljicu naloga) (C-314/18, EU:C:2020:191), u kojoj se navodi da se odredbama članka 8. Okvirne odluke 2008/909 predviđaju strogi uvjeti pod kojima nadležno tijelo države članice kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja može promijeniti kaznu izrečenu u državi članici u kojoj je presuda donesena „*te isključivo na temelju tih uvjeta navedeno tijelo može odstupiti od načela koje je dužno primijeniti na temelju članka 8. stavka 1. te okvirne odluke, a koje se odnosi na obvezu tog tijela da prizna presudu koja mu je proslijeđena i izvrši kaznu čije trajanje i vrsta odgovaraju onima predviđenima u presudi koja je donesena u državi članici koja izdaje nalog (vidjeti u tom smislu presudu od 8. studenoga 2016., Ognjanov, C- 554/14, EU:C:2016:835, t. 36.)*”. To je stajalište potvrđeno u točki 35. presude od 15. travnja 2021., AV (Presuda kojom se izriče jedinstvena kazna) (C-221/19, EU:C:2021:278).

- 23 Kao što je to Sud odlučio u točki 2. izreke presude od 11. ožujka 2020., SF (Europski uhidbeni nalog – jamstvo vraćanja u državu izvršiteljicu naloga) (C-314/18, EU:C:2020:191): „*Članak 25. Okvirne odluke 2008/909 treba tumačiti na način da, kad je izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu kaznenog progona podložno uvjetu iz članka 5. točke 3. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, država članica izvršiteljica može, kad je riječ izvršavanju kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode koja je izrečena u državi članici koja izdaje nalog protiv predmetne osobe, promijeniti trajanje te kazne samo pod strogim pretpostavkama predviđenima u članku 8. stavku 2. Okvirne odluke 2008/909, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299*”.
- 24 Čini se da to rasuđivanje treba primijeniti i u ovom predmetu.
- 25 Naime, ne može se prihvatiti da španjolsko nadležno pravosudno tijelo promijeni ili izmijeni kaznu (odgodom njezina izvršenja) u slučajevima koji nisu predviđeni člankom 8. Okvirne odluke 2008/909, koji se primjenjuje na temelju njezina članka 25., jer bi se time povrijedilo načelo uzajamnog priznavanja.
- 26 Ovaj sud smatra i da, iako je člankom 17. Okvirne odluke 2008/909 predviđeno da se izvršenje kazne uređuje pravom države kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja, on obuhvaća samo mjere kojima se nastoji zajamčiti stvarno izvršenje kazne oduzimanja slobode. Naime, ništa ne omogućuje da se odredbe tog članka tumače na način da njegovo materijalno područje primjene obuhvaća odluku o odgodi izvršenja kazne oduzimanja slobode na koju je osuđena tražena osoba.
- 27 Ukratko, španjolski sud obvezao se izvršiti odluku jer se pozvao na mogućnost odbijanja izvršenja EUN-a na temelju osuđenikova boravka u Španjolskoj. Nakon preuzimanja te obveze, osuđujuća kaznena presuda koju je izrekao portugalski sud proslijeđena mu je u svrhu priznavanja i izvršenja, u skladu s Okvirnom odlukom 2008/909. Španjolski sud ne može se pozivati na svoje nacionalno zakonodavstvo kako bi preispitao ili izmijenio vrstu kazne izrečene osuđeniku izvan uvjeta i ograničenja koji proizlaze iz članka 8. stavaka 2. i 4., članka 17. stavka 2. i članka 19. stavka 2. Okvirne odluke 2008/909.

- 28 Kao što je to Sud odlučio u presudi od 29. lipnja 2017., Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, t. 22.), odluka o odbijanju izvršenja EUN-a na temelju članka 4. točke 6. Okvirne odluke 2002/584 pretpostavlja stvarnu obvezu države članice izvršenja da izvrši kaznu izrečenu traženoj osobi u državi izdavateljici naloga jer svakom izvršenju EUN- a mora prethoditi provjera pravosudnog tijela izvršenja mogućnosti stvarnog izvršenja kazne. Slijedom toga, ako država izvršenja to ne može zajamčiti, dužna je izbjeći nekažnjavanje tražene osobe i mora izvršiti EUN na način da preda tu osobu državi izdavateljici naloga.
- 29 Kad je španjolska država odbila izvršiti EUN, tako je izjavila da je spremna u cijelosti preuzeti obvezu izvršenja kazne, a da pritom ne postoji mogućnost da kaznu oduzimanja slobode pretvori u alternativnu mjeru (s obzirom na to da nisu ispunjeni strogi uvjeti predviđeni u tu svrhu) jer bi time izmijenila odluku suda države u kojoj je presuda donesena, što se ne dopušta Okvirnom odlukom 2008/909.
- 30 Usto, ovaj sud smatra da je, u skladu s odredbama prethodno navedenih međunarodnih instrumenata, španjolsko pravosudno tijelo u svakom slučaju trebalo prethodno obavijestiti državu u kojoj je presuda donesena o mogućnosti odgode kazne zatvora kako bi se potonjoj državi omogućilo da djeluje na temelju članka 12. i 13. Okvirne odluke.
- *
- 31 S obzirom na prethodno navedeno, činjenični okvir o kojem je riječ u ovom predmetu podrazumijeva primjenu pravila prava Unije. Taj kontekst otežava ovom sudu donošenje odluke o nastavku ili okončanju postupka. S obzirom na tu situaciju, nužno je provesti detaljnu analizu činjenica i relevantnih pravnih odredbi.
- 32 U skladu s člankom 19. stavkom 3. točkom (b) Ugovora iz Lisabona, Sud ima zadaću odlučivati „o prethodnim pitanjima, na zahtjev sudova država članica, o tumačenju prava Unije ili valjanosti akata koje su usvojile institucije”.
- 33 Isto tako, člankom 267. UFEU-a predviđa se da je „Sud Europske unije nadležan [...] odlučivati o prethodnim pitanjima koja se tiču: [...] (b) valjanosti i tumačenja akata institucija, tijelâ, uređâ ili agencija Unije” te da, „[a]ko se takvo pitanje pojavi pred bilo kojim sudom države članice, taj sud može, ako smatra da je odluka o tom pitanju potrebna da bi mogao donijeti presudu, zatražiti od Suda da o tome odluči”.
- 34 Budući da su uvjeti utvrđeni pravom Unije ispunjeni, prethodna odluka je – osim ako ovaj sud griješi – nužna i prikladna za osiguravanje nadređenosti tog prava.
- 35 U ovom se predmetu iznosi razumna dvojba u pogledu tumačenja i primjene prava Unije koja ima odlučujući utjecaj na konačno rješenje postupka. Stoga je potrebno pokrenuti prethodni postupak pred Sudom Europske unije kako bi se izbjegla različita tumačenja odredbi prava Unije o kojima je riječ. Osim toga, ovaj sud

smatra, nakon što je razmotrio nacionalnu sudsku praksu i sudsku praksu Suda, da se čini da u pogledu spornog pitanja nije provedena temeljita analiza koja bi omogućila otklanjanje iznesene dvojbe te da u tumačenju navedenih pravila i dalje postoje poteškoće.

- 36 **Sud je stoga nadležan za odlučivanje o prethodnim pitanjima o tumačenju Ugovora i svaki sud države članice može, ako se pred njim pojavi takvo pitanje, zatražiti od Suda da odluči** smatra li da je odluka **o tom pitanju** potrebna da bi mogao donijeti presudu. Ovdje je riječ o dobro poznatom mehanizmu **zahtjeva za prethodnu odluku** koji nacionalni sud upućuje Sudu te čija je prva i glavna funkcija ishoditi tumačenje, a njime i ujednačenu primjenu prava Unije u svim državama članicama kako bi njegova djelotvornost uvijek bila jednaka.
- 37 Odluka o upućivanju zahtjeva za prethodnu odluku isključivo je na sudu, koji to može učiniti **po službenoj dužnosti**. Isto tako, na sudu je da **sastavi pitanja** koja treba uputiti Sudu.
- 38 U ovom slučaju, ovaj sud upravo smatra da je odgovor Suda **neophodan za odlučivanje o ishodu postupka**.

III. PRETHODNA PITANJA

Slijedom navedenog, Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Sud sudskog okruga Porto) – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia – Juiz 2 (Općinski kazneni sud u Vila Nova de Gaia, sudac br. 2) odlučuje **prekinuti postupak sve dok Sud Europske unije ne odluči u prethodnom postupku o sljedećim pitanjima**, u skladu s člankom 267. prvim stavkom točkom (b) UFEU-a:

1. **Može li se država izvršenja naloga, nakon što je odbila izvršiti europski uhidbeni nalog na temelju članka 4. točke 6. Okvirne odluke 2002/584 zbog mjesta boravka osuđene osobe i nakon što je priznala osuđujuću presudu, pozvati na primjenu vlastitog nacionalnog prava i svoju nadležnost kao države izvršenja naloga kako bi odgodila stvarnu kaznu oduzimanja slobode koju je izrekla država izdateljica naloga, iako je već pokrenut postupak izvršenja te presude?**

2. **Može li pravosudno tijelo države izvršenja naloga izmijeniti odluku pravosudnog tijela države izdateljice naloga, koja je postala pravomoćna, u slučajevima koji nisu predviđeni člankom 8. i člankom 17. stavcima 1. i 2. Okvirne odluke 2008/909?**

3. **Treba li članak 17. stavak 1. Okvirne odluke 2008/909 tumačiti na način da se državi kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja omogućuje da odobri odgodu stvarne kazne zatvora primjenom uvjetâ iz svojeg nacionalnog prava, ako nadležna tijela države u kojoj je presuda donesena to nisu učinila u skladu sa svojim pravom?**

U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno navedena pitanja:

4. Uzimajući u obzir odredbe članka 12. i 13. te članka 17. stavka 3. Okvirne odluke 2008/909, jesu li španjolska pravosudna tijela (tijela države kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja) trebala prethodno obavijestiti državu u kojoj je presuda donesena o svojem stajalištu u pogledu mogućnosti odgode kazne zatvora na koju je osuđena tražena osoba?

IV. HITNI PRETHODNI POSTUPAK

Člankom 107. stavkom 1. Poslovnika Suda određuje se:

„1. O zahtjevu za prethodnu odluku kojim se postavlja jedno ili više pitanja koja se tiču područja predviđenih glavom V. trećeg dijela Ugovora o funkcioniranju Europske unije može se, na zahtjev suda koji je uputio zahtjev ili, iznimno, po službenoj dužnosti, odstupajući od odredaba ovog Poslovnika, odlučivati u hitnom postupku. 2. Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku iznosi pravne i činjenične okolnosti na kojima se temelji potreba za hitnošću i koje opravdavaju primjenu ovog posebnog postupka, te u mjeri u kojoj je to moguće, naznačuje prijedlog odgovora na postavljena prethodna pitanja. [...]”

Nema nikakve dvojbe da je ovaj predmet obuhvaćen glavom V. trećeg dijela UFEU-a i, konkretnije, njegovim poglavljem 4., naslovljenim „Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima”. Naime, člankom kojim započinje to poglavlje, odnosno članak 82. UFEU-a, utvrđuje se načelo uzajamnog priznavanja presuda i sudskih odluka među državama članicama.

Usto, ovaj zahtjev za prethodnu odluku upućen je u okviru odbijanja predaje radi izvršenja EUN-a u kojem su se španjolska pravosudna tijela, koja su uzela u obzir osuđenikov zakonit boravak u Španjolskoj i njegovu volju da odsluži kaznu u toj zemlji, obvezala da će priznati i izvršiti izrečenu kaznu, ali su odlučila primijeniti svoje nacionalno pravo te odgoditi kaznu. Stoga valja primijeniti hitni postupak jer su postavljena pitanja odlučujuća za ocjenu osuđenikova pravnog položaja u okviru postupka koji je u tijeku.

Slijedom toga, ovaj sud predlaže da se **na prethodna pitanja odgovori na sljedeći način:**

1. Ovaj sud smatra da načelo uzajamnog priznavanja znači da sudsku odluku koju je pravosudno tijelo države članice donijelo u skladu sa svojim pravom može izravno izvršiti pravosudno tijelo druge države članice, pri čemu se proizvode učinci koji su barem istovjetni učincima odluke koju je donijelo nacionalno pravosudno tijelo. U slučaju odbijanja izvršenja EUN-a, kao u ovom slučaju, država izvršenja naloga stoga je dužna prihvatiti izvršenje kazne pod istim uvjetima kao što su oni za njezino izvršenje u državi izdavateljici naloga.

2. Ovaj sud smatra da na pitanje treba odgovoriti niječno jer se člankom 8. i člankom 17. stavkom 2. Okvirne odluke 2008/909 predviđaju stroge okolnosti u kojima država u kojoj je presuda donesena može promijeniti kaznu. Stoga se „[m]ogućnost promjene kazne može provesti samo na vrlo ograničen način [...], zbog općeg cilja uzajamnog priznavanja”, „[k]oji se u konačnici sastoji u tome da se konačnoj odluci daje puni i izravni učinak u cijeloj Uniji jer priznavanje učinaka stranoj odluci također znači da se ona smatra valjanom kada se odnosi na državljane, i na prikladan način, ako se uzme u obzir uzajamno povjerenje u svaki od različitih pravnih i pravosudnih sustava koje se temelji na okolnosti da su oni pravno i kulturološki slični te da su zajedno podređeni zaštiti temeljnih prava” (presuda trećeg vijeća Supremo Tribunala de Justiça (Vrhovni sud, Portugal) od 13. travnja 2011., predmet br. 53/10.3 YREVR.S2).

3. Članak 17. Okvirne odluke 2008/909 treba tumačiti na način da se njime ne dopušta da se stvarna zatvorska kazna izrečena u državi u kojoj je presuda donesena izmijeni alternativnom sankcijom, konkretnije odgodom kazne na temelju zahtjeva iz nacionalnog prava države kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja, ako nadležna tijela države u kojoj je presuda donesena to nisu učinila u skladu sa svojim pravom.

4. Kad je riječ o posljednjem pitanju, ovaj sud smatra da na prethodno navedena pitanja treba odgovoriti niječno. Međutim, u slučaju da se Sud ne slaže s tim mišljenjem, ovaj sud predlaže da se odgovori da bi država kojoj je presuda proslijeđena radi priznanja i izvršenja trebala obavijestiti državu u kojoj je presuda donesena o svojem stajalištu u pogledu mogućnosti odgode zatvorske kazne na koju je optuženik osuđen prije nego što promijeni tu kaznu u skladu sa svojim nacionalnim pravom, na temelju članka 12. stavka 1., te za potrebe članka 13. i članka 17. stavka 3. Okvirne odluke 2008/909, jer bi u tom slučaju država u kojoj je presuda donesena mogla prihvatiti primjenu tih odredbi ili povući potvrdu.

[omissis] [Razmatranja o nacionalnom postupku i prilozi]

*

Vila Nova de Gaia,

Sudska vježbenica

Sastavljeno i elektronički potpisano 19. ožujka 2024.